

Rots

Vertrouw altijd op de Heer, alleen op Hem, want de Heer is een rots sinds mensenheugenis.
Jes. 26:4

In tijden van (krediet)crisis, nood, ellende, moeilijkheden, zoeken we allemaal een rots. Iets waar we ons aan vast kunnen klampen. Iets wat rotsvast staat zoals een anker voor een schip dat op drift is. Er zijn verschillende rotsen waar mensen hun vertrouwen aan geven, wat hen een goed gevoel geeft:

- zoveel mogelijk geld vergaren: maar tegenwoordig is niemand meer zeker van zijn geld
- alcohol om de pijn te verzachten: werkt maar tijdelijk
- andere verslavingen als roken, games, computer, televisiekijken, sport en noem maar op: je wordt een slaaf van je verslaving en brengt je alleen maar verder weg
- je storten op je werk om er maar niet aan te hoeven denken: vroeger of later kom je het toch weer tegen
- je status (baan, mooie auto, mooi huis): bedrijven kunnen failliet gaan, er kunnen andere dingen gebeuren waardoor je het allemaal kwijt kan raken
- en ga zo maar door!

De enige rots die er altijd is, die nooit verdwijnt, die je boven de werkelijkheid doet staan, die voor iedereen gratis en voor niets voor handen is, dat is God. In Psalm 62 zegt David: *Hij alleen is mijn rots, mijn redding, van hem blijf ik alles verwachten, ik vertrouw op Hem.*

Als je een kind van God bent, betekent dat niet dat je leven over rozen zal gaan. Sterker nog, in psalm 34: 20 staat *dat de rechtvaardige niets bespaard blijft, maar dat de Heer hem steeds weer zal bevrijden.* In het oude testament wordt ook steeds duidelijk dat God bepaalde omstandigheden toelaat om ons op de proef te stellen, wie onze rots is. In Deut. 32: 37 vraagt God aan de Israëlieten: *'waar zijn je goden nu? Waar is de rots waarop je steunde?'*

Waar vertrouwen wij op in tijden van nood? Op zichtbare dingen waar we zelf controle over hebben, of durven we ook op God en zijn beloften te vertrouwen, ook zal zien we die niet? Worden we kwaad, teleurgesteld en bitter, of kiezen we ervoor om dankbaar te zijn en God groot te maken ongeacht de situatie waarin we ons bevinden?

Asaf vertrouwde op God, zelfs toen zijn lichaam hem in de steek begon te laten. Hij zegt in Ps. 73:26 *'al bezwijkt mijn hart en vergaat mijn lichaam, de rots van mijn bestaan, al wat ik heb, is God, nu en altijd.'*

In zijn hele leven met oorlogen, achtervolgingen, vijanden, heeft David God ervaren als rots in het drijfzand van de omstandigheden. *Hij trok mij uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten.* Ps. 40:3

Wie of wat is onze rots?